© TESSALIINA RISSANEN

Siperiankissa

© TESSALIINA RISSANEN

- tunteikkuutta
- maanläheisyyttä
- luonnonvoimaa
- uskollisuutta

© TESSALIINA RISSANEN

Historia

Siperiankissa on rotukissamaailmassa suhteellisen uusi tulokas, vaikka tosiasiassa rotu on ollut olemassa jo satoja vuosia. Rodun alkuperä on arvailujen varassa, mutta oletetaan, että siperiankissa on kehittynyt 1600-luvun paikkeilla kissoista, joita ihmiset ottivat mukaansa Siperiaan. 1980-luvun puolivälissä rotukissakasvatuksen yleistyttyä Venäjällä aloitettiin määrätietoinen kasvatustyö valitsemalla kasvatukseen sopivantyyppisiä kissoja ja luomalla oma kissarotu rotumääritelmineen. FIFe hyväksyi siperiankissan omaksi rodukseen vuonna 1998. Siperiankissa kuuluu II-kategoriaan muiden puolipitkäkarvaisten metsäkissarotujen, Maine coonin ja norjalaisen metsäkissan kanssa – roduilla on omat erityispiirteensä, vaikka yhteistäkin näissä roduissa on.

Suomeen ensimmäinen siperiankissa tuli vuonna 1992. Ensimmäinen suomalainen siperiankissapentue syntyi heinäkuussa 1996 – kaksi vuotta ennen kuin rotua oli virallisesti hyväksytty.

Siperiankissan suosio on ollut jatkuvassa kasvussa,vuoteen 2015 mennessä siperiankissoja oli rekisteröity Suomeen jo yli 2000 kpl.

© SAMI KERÄNEN

Siperiankissa

Kooltaan siperiankissa on keskikokoinen tai suuri kissarotu. Pyöreys on olennainen seikka ulkonäössä, kissan pään tulisi olla pehmeästi pyöristynyt ja massiivinen, profiilissa on kevyt painauma, leuka on pyöreä. Korvat ovat keskikokoiset, etäällä toisistaan ja tyvestä avoimet. Silmät ovat kevyesti vinoasentoiset ja etäällä toisistaan, ilmeen tulisi olla valpas. Vartalo on vahva ja lihaksikas, jalat keskimittaiset ja tassut pyöreät. Turkki on paksu, päällyskarvat muodostavat karhean, kosteutta hylkivän "sadetakin". Talvikarva voi olla hyvinkin näyttävä komealla kaulurilla ja villavalla alusturkilla, kun taas kesäkarva voi olla hyvinkin lyhyt. Kaikki värit, paitsi naamiovärit, suklaa, lila, kaneli ja beige, ovat sallittuja.

Siperiankissa on ystävällinen, ihmisrakas rotu ja se kiintyy syvästi omistajaansa. Se nauttii läheisyydestä ja hakeutuukin mielellään ihmisten lähelle, syliin kehräämään sekä öisin nukkumaan viereen. Utelias ja leikkisä siperiankissa viihtyy kodissa, jossa sillä on aktiviteetteja sekä mahdollisuus sosiaaliseen toimintaan. Siperiankissa juttelee mielellään ja ilmaisee itseään värikkäillä kurnutuksilla sekä sirkutuksilla – puheliaisuudestaan huolimatta siperiankissa on kuitenkin varsin hiljainen. Sosiaalisena rotuna siperiankissalle kannattaa hankkia kaveriksi toinen kissa tai vaikkapa koira, jos omistaja on pitkiä päiviä pois kotoa.

© TESSALIINA RISSANEN

Siperiankissa osallistuu mielellään kodin askareisiin ja rohkeana sekä älykkäänä kissana saattaa ruveta omapäisiin kokeiluihin. Ystävällisyydestään huolimatta siperiankissassa on aimo annos itsepäisyyttä ja tämä kissarotu saattaa pitää hyvinkin tiukasti kannastaan kiinni.

Siperiankissa sopii loistavasti Suomen oloihin maanläheisen luonteensa sekä karaistuneisuutensa ansiosta.

© TESSALIINA RISSANEN

RISSANEN

Suomen siperiankissat ry

Ensimmäinen siperiankissa saapui Suomeen vuonna 1992 ja 90-luvun loppuun mennessä Suomessa oli jo kolmisenkymmentä siperiankissaa. Syntyi tarve perustaa siperiankissoista kiinnostuneille oma yhdistys, ja Suomen siperiankissat ry perustettiin vuonna 1999 edistämään siperiankissaharrastusta ja tekemään rotua tunnetuksi.

Kasvatustyössä tavoitteena on tuottaa mahdollisimman terveitä, tyypikkäitä ja hyväluonteisia kissoja. Kasvatuksessa käytettävien kissojen terveys testataan monin testein ennen astutusta ja siitoskissojen tyypit ja yhteensopivuudet arvioidaan sukutaulujakin tarkoin tutkimalla.

Suomen siperiankissat ry:n rotupöytä on tavattavissa monissa näyttelyissä, jolloin meiltä voi aina tulla kysymään rodusta. Lisäksi yhdistyksen ajan tasalla olevilta www-sivuilta löytyy ajankohtaista tietoa sekä luettelo vapaista pennuista.

Tervetuloa tutustumaan!

Suomen siperiankissat ry

http://www.siperiankissat.net
info@siperiankissat.net

© E. KETTUNEN

© TESSALIINA RISSANEN